

gjøres noget Skridt til at fyldestgjøre. Derhos forekommer det mig, at Kjøbstadcommunerne's Myndighed vil blive ringere, end den er efter den bestaaende Lovgivning. Amtmanden har efter denne med Hensyn til Kjøbstadcommunerne i det Væsentligste kun en stadfæstende og forkastende Myndighed ligeoverfor Communalbestyrelsens Beslutninger; hvorimod han ikke har nogen egentlig Deeltagelse i Styrelsen, eller nogen egenlig Afgjørelse af de Møningsuligheder, der kunne gøre sig gjældende imellem Communalautoriteterne. Der er, om jeg mindes ret, kun eet Tilfælde, hvor Amtmanden har afgjørende Myndighed, det er med Hensyn til Afgjørelsen af Antegnelserne til Communalregnskabet. I alle andre Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om ulige Meninger mellem Communal-Autoriteterne, ligger Afgjørelsen hos Indenrigsministeren. Dette Lovudkast vil bevirke, at Kjøbstæderne med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, isærlig hidtil at have staaet lige under Regjeringen, nu ville faae 2 Instants foranstaltning. Men det forekommer mig derhos ikke korrekt, at naar Staten har en Tilsynsmand i Kommunen, en Tilsynsmand ved enhver Beslutning, der fattes i Kommunen, at dette Tilsyn da gjentages i anden Instants ved en Communalautoritet. Det forekommer mig ukorrekt, at Staten, efter at have udøvet sit Tilsyn ved en Statsembedsmand, atter undergiver denne Statsembedsmands Tilsyn Control af en Communalautoritet. Kjøbstadcommunerne troer jeg have været meget vel tilfredse med den Maade, hvorpaa Amtmændene hidtil have ført Tilsynet. Jeg troer ikke, at der er nogen af Kjøbstadcommunerne, hvis de skulde stemme om det, der ville ombytte den overordnede Myndighed, Amtmanden har havt, med en overordnet Myndighed hos en Communalautoritet. Det vil kunne lede til en Bidtøstighed og Banskelliggjørelse af mange Forhold, uden at jeg seer, at der i selve Institutionen ligger nogen Garanti for en retfærdigere, billigere og hurtigere Afgjørelse end tidligere. Dernæst kan jeg ikke være enig med Lovudkastet, forsaavidt som det søger at fremtvinge en Forbindelse mellem Kjøbstæderne og det hele Amt, mellem Interesser, der efter min Mening ikke have nogen naturlig Forbindelse. Jeg troer ikke, at det er

rigtigt at fremtvinge en fælles Oekonomi paa et Gebeet, hvor der ikke er fælles Interesser, der trænge til fælles Huusholdning. Jeg seer ikke, at der er nogen fælles Interesse mellem et Amts Kjøbstæder og hele Amtets Landdistrikt. Jeg er derimod saa stærkt som Noget tilbøjelig til at bidrage til at tilvejebringe en nøie Tilslutning mellem Kjøbstaden og dens Opland: hele den Deel af Landet, som ligger omkring Kjøbstaden og hvorfra den drager sin Næring, og som ogsaa ved Valgloven i politisk Henseende er bragt i nærmere Forbindelse med Kjøbstaden. — Denne Forbindelse mellem Kjøbstaden og dens Opland bør udvikles, og vil til stort Gode baade for Landdistriktet og for Kjøbstaden kunne gennemføres, fordi Forbindelsen hviler paa en gjensidig Trang til Sammenlutning, baade oekonomisk og politisk; men en Forbindelse mellem Kjøbstæderne og hele Amtet paa staaer jeg er unaturlig; thi der er snarere modstridende end fælles Interesser mellem de forskellige Dele, man saaledes søger at forbinde. Af alle de Inddelinger, hvormed vort Land er saa overmaade vel forsynet, er der vel neppe nogen, der er saa vilkaarlig som Amtsinddelingen. Saavidt jeg skjønner, har den hverken nogen Berettigelse i geographiske Forhold eller — saaledes som Tilfældet er med Stifts- og Herredsinddelingen — i Alderstidshevd. Men ligesom Amtsinddelingen er bleven til i en senere Tid og bestandig har været Gjenstand for Forandringer, saaledes maa den nødvendig — efter vore Forholds Udvikling — ogsaa i Fremtiden undergaae Forandringer. Jeg skal saaledes nævne, at naar den dømmende og forvaltende Myndighed adskilles, naar Næringsinstitutionen indføres og Amtmanden da bliver fri for det hele Tilsyn, som han nu fører med Retspleien, og som udgjør en meget væsentlig Bestanddeel af hans Forretninger, ville Forvaltningskredsene for Amtmændene formodentlig uden Banskellighed kunne gjøres større, ligesom det ogsaa vil have Indflydelse paa, hvad der nu sammenfattes under eet Amt, naar Næringsfriheden har vist sine Virkninger og mange af Kjøbstæderne, som jeg haaber, ville have sig betydelig, medens andre af dem ville forsvinde som Kjøbstæder og indtage Stillinger som Landsbyer. Naar da Forholdene i den